K výkladu § 45 odst. 1 j. n. a § 527 odst. 2 c. ř. s. Jestliže rekursní soud prohlásí ke stížnosti sborový soud prvé stolice za příslušný k rozhodování sporu, je nepřípustný rekurs k nejvyššímu soudu.

U krajského soudu v K. projednáván byl spor, během něhož žalovaný vznesl námitku jeho nepříslušnosti; kraj. soud v K. usnesením prohlásil se za nepříslušný a žalobu odmítl s odůvodněním, že k projednávání je příslušný okresní soud v K.

K rekursu žalobcovu vrchní soud v P. usnesení ze dne 12. června 1930 č. R. III 151/30/1 prvého soudu zrušil a soudu prvému uložil, aby nehledě k odůvodnění svého žalobu odmítajícího usnesení ve sporu dále jednal a rozhodl.

Žalovaný podal do tohoto rozhodnutí rekurs, který však vrchní soud v P. usnesením ze dne 7. července 1930 č. R III 151/30/26 odmítl jako nepřípustný s odůvodněním, že ve zrušovacím usnesení vrchního jako rekursního soudu ze dne 12. června 1930 R III 151/30/1 nebyla vyhražena jeho pravomoc, § 527 odst. 2 c. ř. s.

V rekursu do tohoto usnesení žalovaná strana se odvolala na rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 19. září 1922 R I 994/22 (sbírka min. sprav. č. 214), nejvyšší soud však rekursu nevyhověl z těchto důvodů:

Dovolací rekurs nebyl již proto přípustný, že napadal usnesení rekursního soudu, jímž bylo uznáno na věcnou příslušnost sborového soudu prvé stolice a podle ustanovení § 45 odst. 1 j. n. byl proti němu další opravný prostředek vyloučen, třebas teprve rekursní soud uznal na věcnou příslušnost krajského soudu, jako se stalo v této rozepři (srov. sb. n. s. 282, 5056 a j.). Odmítnutí dovolacího rekursu pro nepřípustnost bylo tedy v podstatě správné, byť i z jiných, než uvedených v něm důvodů.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 19. září 1930 č. j. R I 699/30/1. Dr. Nejdl.